

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE**

al. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów

WOOŚ.420.13.6.2024.BK.16

Rzeszów, dnia 13 marca 2025 r.

**DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Działając na podstawie:

- art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 572);
- art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j, art. 84, art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112, ze zm.);

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 07 listopada 2024 r., znak: DWS/Sanok/551/2024, ORLEN S.A. – Oddział Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie, który reprezentowany jest przez Pełnomocnika – Pana Macieja Nowakowskiego, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Zmiana decyzji inwestycyjnej na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Kramarzówka”;

oraz niżej wymienionej dokumentacji, m.in.:

- 1) Karty informacyjnej przedsięwzięcia, zawierającej dane określone w art. 62 a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko,
- 2) mapy przedstawiającej dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzonej w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 3) mapy z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie ono oddziaływać;

orzekam

- I. STWIERDZAM** brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Zmiana decyzji inwestycyjnej na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Kramarzówka”.

INWESTOR: ORLEN Spółka Akcyjna z siedzibą w Płocku, ul. Chemików 7, 09 – 411 Płock

UZASADNIENIE

Do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie wpłynął wniosek z dnia 07 listopada 2024 r., znak: DWS/Sanok/551/2024, ORLEN S.A. – Oddział Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie, który reprezentowany jest przez Pełnomocnika – Pana Macieja Nowakowskiego, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Zmiana decyzji inwestycyjnej na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Kramarzówka”.

Wniosek wymagał uzupełnienia pod względem formalnym, dlatego też pismem z dnia 18 listopada 2024 r., znak: WOOŚ.420.13.6.2024.BK.2 tut. Organ wezwał

Pełnomocnika Inwestora o doprecyzowanie informacji w nim zawartych. Wnioskodawca pismem z dnia 25 listopada 2024 r. przedłożył stosowne wyjaśnienia dotyczące przedmiotowego wniosku.

Wraz z wnioskiem przedłożono, m.in. Kartę informacyjną przedsięwzięcia, mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie oraz mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie ono oddziaływać.

Wniosek został prawidłowo skompletowany, stosownie do zapisów art. 74 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Informacja o złożonym wniosku została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, pod numerem 1637/2024.

Planowane przedsięwzięcie zalicza się do grupy przedsięwzięć, dla których przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane, na podstawie art. 63 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 73 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z § 3 ust. 1 pkt 41 lit. a, tj.: „*wydobywanie kopalin ze złoża metodą podziemną inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. b lub metodą otworów wiertniczych inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 24*”, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.), realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, na podstawie art. 75 ust. 1, pkt 1, lit. j ww. ustawy jest organem właściwym do wydania żądanej decyzji, gdyż przedsięwzięcie związane jest z wydobywaniem kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r., poz. 1290), prowadzonych na podstawie koncesji.

Liczba stron postępowania w niniejszej sprawie przekracza 10, stąd zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, do doręczeń korespondencji zastosowano przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z powyższym, w przedmiotowym postępowaniu zastosowanie miały przepisy określone w art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Obwieszczeniem z dnia 10 grudnia 2024 r., znak: WOOŚ.420.13.6.2024.BK.4 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, powiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego, zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego zamierzenia i wystąpieniu do organu opiniującego.

W ramach prowadzonego postępowania tutaj. Organ, zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, pismem z dnia 10 grudnia 2024 r., znak: WOOŚ.420.13.6.2024.BK.5, zwrócił się do Dyrektora Zarządu Zlewni w Przemysłu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z prośbą o wydanie opinii dotyczącej potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Przemysłu w opinii z dnia 08 stycznia 2025 r., znak: RP.ZZŚ.4901.172.2024. stwierdził, że dla planowanego przedsięwzięcia przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko nie jest wymagane. Przekazane

stanowisko organu, nie wskazywało na konieczność uwzględniania w niniejszej decyzji warunków realizacji, eksploatacji, czy likwidacji przedsięwzięcia.

Podczas analizy informacji zawartych w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia uwzględniono kryteria selekcji określone w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego materiału dowodowego, w tym ww. opinią Dyrektora Zarządu Zlewni w Przemyślu, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie uznał, że w analizowanym przypadku, nie jest konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenie tak obszernego dokumentu, jakim jest Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie uznał, że wystarczającym dokumentem dla określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, będzie przedłożona Karta informacyjna przedsięwzięcia, zawierająca niezbędne informacje o projektowanym zamierzeniu.

Wobec powyższego, mając na uwadze stwierdzony brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, w toku postępowania zmierzającego do wydania niniejszej decyzji nie było konieczności zapewnienia udziału społeczeństwa, o którym mówi art. 79 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Przed wydaniem niniejszej decyzji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie Obwieszczeniem z dnia 23 stycznia 2025 r., znak: WOOŚ.420.13.6.2024.BK.10 powiadomił strony: o wydanej opinii przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Przemyślu. Ponadto, w ww. Obwieszczeniu stosownie do zapisów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego powiadomił strony o zebranych materiale dowodowym, niezbędnym do wydania wnioskowanej decyzji środowiskowej i możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. We wskazanym terminie żadna ze stron, nie skorzystała z możliwości zapoznania się i wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów, na podstawie których wydano przedmiotową decyzję.

ORLEN S.A. w Płocku, a wcześniej Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie, na terenie złoża Kramarzędka prowadzi działalność w zakresie wydobywania gazu ziemnego, metodą otworową, tzn. przy pomocy odpowiednio wykonanych i wyposażonych technicznie otworów wiertniczych.

Decyzja inwestycyjna dla złoża gazu ziemnego Kramarzędka została udzielona przez Ministra Klimatu i Środowiska w dniu 22 stycznia 2021 r., znak: DGK-IV.4771.5.2020.11.BG, na rzecz Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwu S.A. w Warszawie – obecnie ORLEN S.A. w Płocku. Decyzja ta, stanowi podstawę do rozpoczęcia fazy wydobywania dla koncesji nr 20/97/Ł z dnia 15 listopada 2016 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Skopów-Kormanice” (część bloków koncesyjnych nr 417, 418, 437, 438), a także koncesji nr 21/2001/Ł z dnia 17 lipca 2019 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Zalesie-Jodłówek-Skopów” (część bloków koncesyjnych nr 397, 417, 418).

Zmiana przedmiotowej decyzji inwestycyjnej związana jest ze zmianą granic terenu i obszaru górniczego „Kramarzędka” wyznaczając nowy obszar i teren górnicy „Kramarzędka-1”, udokumentowaniem nowych horyzontów złożowych, włączeniem do stałej eksploatacji odwiertu Kramarzędka-3 oraz przedłużeniem ważności decyzji inwestycyjnej. Powyższa zmiana, nie wiąże się z prowadzeniem jakichkolwiek działań inwestycyjnych, czy też dokonania nowych wierceń mających wpływ na środowisko. W celu prowadzenia eksploatacji złoża wykorzystywana będzie istniejąca już infrastruktura technologiczna, bez konieczności wprowadzania zmian. Niezbędne inwestycje w tym zakresie (których realizacja byłaby wymagana w przyszłości), będą przedmiotem odrębnego postępowania.

Złoże gazu ziemnego Kramarzędka objęte jest aktualnie obszarem górnicy o nazwie „Kramarzędka”. Powierzchnia obszaru górniczego wynosi 16,83 km² (16 833 557 m²), a jego granice pokrywają się ściśle z granicami terenu górniczego. W związku z udokumentowaniem nowych poziomów gazonośnych i wyznaczeniem nowych

granic dla dokumentowanego wcześniej horyzontu II, zaprojektowany został nowy obszar górniczy „Kramarzówka-1”. Po zmianie, powierzchnia nowo projektowanego obszaru i terenu górniczego „Kramarzówka-1” będzie wynosiła ok. 21,40 km².

Przedmiotowe złożo, położone jest na terenie województwa podkarpackiego w miejscowościach: Babice, Skopów, Ruszelczyce, Krzywca i Wola Krzywiecka (gmina Krzywca pow. przemyski), Nienadowa (gmina Dubiecko, pow. przemyski), Kramarzówka (gm. Pruchnik, pow. jarosławski) oraz Wola Węgierska (gmina Roźwienica, powiat jarosławski). Pod względem organizacyjnym złożo podlega pod Kopalnię Gazu Ziemnego (KGZ) Tuligłowy. Nadzór nad eksploatacją złoża sprawuje Okręgowy Urząd Górniczy w Krośnie.

Złożo gazu ziemnego Kramarzówka odkryte zostało w 2011 r. odwiertem Kramarzówka-1. W latach 70. i 80. XX wieku były prowadzone w tym rejonie prace w poszukiwaniu konwencjonalnych złóż gazu ziemnego w utworach miocenu autochtonicznego. Odwierconych zostało wówczas kilka otworów (m.in. Skopów-1, Skopów-3, Skopów-6, Skopów-9). W celu otrzymania większych przyływów gazu zaprojektowano i odwiercono w 2013 r. otwór kierunkowy Kramarzówka-1K z zamiarem otwarcia dużej miąższości horyzontu gazowego i wykonania zabiegu intensyfikacji (szczelinowania). W 2017 r. wykonano rozpoznawczy otwór Kramarzówka-2H, a w 2019 r. odwiercono otwór rozpoznawczy Kramarzówka-3H. Ostatni z otworów rozpoznawczych Kramarzówka-3 zrealizowano w 2020 r. Złożo gazu ziemnego jest złożem warstwowym występującym na dwóch elementach strukturalnych SE i NW, rozdzielonych uskokiem.

Kopalnią występującą w złożu Kramarzówka jest wysokometanowy, gazolinowy gaz ziemny zakumulowany w osadach piaskowcowych i piaskowcowo-mułowcowych miocenu. Na podstawie wykonanych analiz gazu można stwierdzić, że występujący tu gaz ziemny charakteryzuje się dużą zawartością metanu, bez szkodliwych domieszek, typowy dla utworów mioceńskich zapadliska przedkarpackiego. Zawartość metanu w gazie mieści się w przedziale 94,148 - 98,659% obj.

Eksploatacja złoża gazu ziemnego Kramarzówka ma na celu zaopatrywanie krajowej sieci gazowniczej w wysokometanowy gaz ziemny. Technologia wydobywania i uzdatniania gazu nie odbiega od powszechnie stosowanej w krajowej praktyce udostępniania złóż gazowych. Wydobywanie gazu ziemnego realizowane jest systemem otworowym. Złożo udostępnione jest przez cztery odwierty: Kramarzówka-1K, Kramarzówka-2H, Kramarzówka-3H, Kramarzówka-3. Aktualnie gaz ziemny eksploatowany jest z horyzontu II element SE odwiercami Kramarzówka-1K, Kramarzówka-2H i Kramarzówka-3H, natomiast odwierc Kramarzówka-3 udostępnia do wspólnej eksploatacji horyzonty I+II+III na elemencie NW (aktualnie odwiertem Kramarzówka-3 prowadzony jest długotrwały test produkcyjny w w/w horyzontach). Odwierty podłączone są do Mobilnego Ośrodka Wydobywania (MOW100A), znajdującego się na ośrodku technologicznym (OT) Kramarzówka. Taka infrastruktura technologiczna umożliwia eksploatację odwiertów oraz transport kopaliny na instalacje technologiczne, w celu oczyszczenia i dalszego uzdatniania parametrów eksploatacyjnych do norm.

Po opomiarowaniu gaz z odwiertów Kramarzówka-1K, Kramarzówka-2H, Kramarzówka-3H oraz Kramarzówka-3 transportowany jest na KGZ Tuligłowy poprzez oddzielacz końcowy, w którym wychwytywane są resztki wody złożowej, istniejącym gazociągiem DN250.

Przyjęta technologia zakłada, że w czasie docelowej pracy (równoległej wszystkich 4 odwiertów) układ będzie korzystał ze wspólnych urządzeń/instalacji: oddzielacza trójfazowego, zbiornika gazoliny, oddzielacza zbiorczego, oddzielacza końcowego, zbiornika pomiarowego wody złożowej, zbiorników magazynowych wody złożowej, istniejącym gazociągiem DN250.

Wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Kramarzówka zgodnie z prognozą wydobywania opracowaną na podstawie prognozowanych technicznych możliwości eksploatacji przewiduje się do 31 grudnia 2042 r.. Prognoza wydobywania opracowana została na potrzeby sporządzenia Dodatku nr 1 do Dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej przez Dział Inżynierii Złożowej PGNiG SA Oddział Geologii i Eksploatacji. W oparciu o prognozę szacuje się, że wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Kramarzówka w latach 2023-2042 wyniesie ok. 59,18 mln m³. Rzeczywiste wielkości wydobywania i zdolności eksploatacyjne uzależnione są od sytuacji geologiczno-złożowej i mogą odbiegać od wielkości określonych w prognozie.

Najbliższe tereny chronione pod względem akustycznym, względem lokalizacji odwiertów i ośrodka technologicznego Kramarzówka, to tereny zabudowy zagrodowej, dla których dopuszczalne wartości poziomu hałasu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), wynoszą 55 dB w porze dziennej oraz 45 dB w porze nocnej. Są to oddalone o ok. 280 m od urządzeń technologicznych Ośrodka budynki mieszkalne. Odległość eksploatowanych odwiertów w odniesieniu do terenów chronionych pod względem akustycznym wynosi powyżej 300 m.

Głównym źródłem hałasu emitowanym do środowiska na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia będzie, tak jak dotychczas, praca urządzeń służących do eksploatacji gazu ziemnego tj. zawory redukcyjne i regulacyjne na węzłach redukcyjno-pomiarowych odwiertów, tłocznia metanolu, agregat prądowłóczy (stanowiący rezerwę w przypadku braku zasilania z sieci) oraz zrzuty gazów z wydmuchów zaworów bezpieczeństwa przy nagłym wzroście ciśnienia w instalacji technologicznej.

Poziom dźwięku generowanego przez układy redukcyjne wiąże się z pracą jego elementów i zależy bezpośrednio od natężenia przepływu i wartości ciśnień: wlotowego i wylotowego. Generalnie, układy redukcyjne znajdujące się Ośrodku są źródłem emisji dźwięku na poziomie 70-80 dB, natomiast tłocznia metanolu stanowi źródło emisji dźwięku na poziomie ok. 60-75 dB. Funkcjonujący agregat prądowłóczy jest zabudowany wyciszonej obudowie, w związku z tym na zewnątrz emisja hałasu występuje na poziomie ok. 60 dB.

Znajdujące się na terenie Ośrodka obiekty kubaturowe wykonane w konstrukcji stalowej ze ścianami z płyt systemowych. Takie rozwiązanie techniczne stanowi skuteczne zabezpieczenie przed hałasem powodowanym pracą zabudowanych tam urządzeń.

Ponadto źródłem hałasu podczas eksploatacji złoża jest również transport samochodowy, związany np. z okresowym przetłaczaniem ze zbiornika magazynowego (poprzez stanowisko nalewcze) kondensatu do autocysterny i wywożenie w celu dalszego uzdatnienia.

Mając na uwadze powyższe, w tym podejmowane działania mające na celu ograniczanie rozprzestrzeniania się hałasu, należy stwierdzić, że dalsza działalność związana z wydobywaniem gazu ziemnego ze złoża i zatłaczaniem wód złożowych nie będzie powodować pogorszenia klimatu akustycznego na przedmiotowym terenie.

Podczas dalszej eksploatacji złoża emisja zanieczyszczeń do powietrza związana będzie, tak jak dotychczas m.in.: ze spalaniem gazu ziemnego w kotłach, służących do celów technologicznych (wykorzystywany będzie przemysłowy podgrzewacz liniowy o mocy ok. 530 kW), pracą pojazdów i urządzeń napędzanych silnikami spalinowymi, podczas napełniania i rozładunku autocystern oraz napełniania zbiorników magazynowych metanolu. Kontynuowanie działalności eksploatacyjnej, nie spowoduje wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza, obecnie generowanej w obrębie złoża.

Działania związane z dalszą eksploatacją złoża skutkować będą wytwarzaniem odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne. Wytworzone odpady będą magazynowane selektywnie, w wyznaczonych miejscach i sukcesywnie przekazywane podmiotom prowadzącym działalność w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów. Prowadzona jest ilościowa i jakościowa ewidencja wytwarzanych odpadów. Przestrzegane będą ogólne zasady wynikające z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2023 r., poz. 1587 ze zm.).

Prawidłowa eksploatacja złoża gazu ziemnego Kramarzówka nie niesie ze sobą zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych, podziemnych i powierzchni ziemi. Eksploatacja złoża odbywa się przez odwierty zabezpieczone kolumnami rur okładzinowych, które cementowane są na całej długości, co skutecznie izoluje wody podziemne przed ich ewentualnym zanieczyszczeniem oraz uniemożliwia kontakt wód z różnych poziomów wodonośnych. Wydobywany gaz ziemny jest gazem wysokometanowym, bez szkodliwych domieszek, a stosowana technologia sprawia, że w czasie normalnej eksploatacji, z zachowaniem elementarnych zasad reżimu technologicznego, nie występuje zagrożenie zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego.

Woda złożowa zawierająca kondensat z oddzielaczy wstępnych zabudowanych na węzłach przynależnych do odwiertów Kramarzówka-1K, Kramarzówka-3H i Kramarzówka-3

odpuszczana jest automatycznie do oddzielnika trójfazowego wchodzącego w skład zestawu MOW100A. W przedmiotowym oddzielniku po zmieszaniu z kopalnią z odwiertu Kramarzędka-2H następuje rozdział fazy ciekłej i gazowej oraz wstępna separacja mieszaniny wody złożowej i kondensatu węglowodorowego. Po wstępnym odseparowaniu kondensatu (gazoliny), woda złożowa kierowana jest do oddzielnika zbiorczego w celu odseparowania resztek pozostałego kondensatu. Z oddzielnika zbiorczego woda kierowana jest do zbiornika pomiarowego a następnie do zbiorników magazynowych wody złożowej.

Woda złożowa oddzielona na instalacjach technologicznych OT Kramarzędka zgromadzona w zbiornikach magazynowych wody złożowej jest okresowo przetłaczana do KGZ Tuligłowy za pomocą pompy oraz transportowana za pomocą podziemnego odcinka wodociągu DN80. Na KGZ Tuligłowy woda złożowa poddawana jest procesowi oczyszczania. Następnie tłoczona jest rurociągiem i zatłaczana do złoża Przemysł odwiertem Przemysł-220. Woda złożowa może być również wywożona i zatłaczana do złoża Przemysł innymi przystosowanymi do tego celu odwiertami oraz do złoża Dzików, a po zmianie koncesji również do złoża Jodłówka.

Wydzielony kondensat węglowodorowy z oddzielnika trójfazowego jest automatycznie odpuszczany do zbiornika magazynowego gazoliny $V=12\text{ m}^3$. Do tego zbiornika trafia również ręcznie odpuszczany kondensat z oddzielnika zbiorczego $V=48\text{ m}^3$. Ze zbiornika magazynowego, poprzez stanowisko nalewczyste kondensat okresowo przetłaczany jest do autocysterny i wywożony w celu dalszego uzdatnienia.

W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego, na terenie złoża gazu ziemnego Kramarzędka stosowane są m.in. następujące rozwiązania:

- dwuściankowe zbiorniki do magazynowania wody złożowej i metanolu z monitoringiem szczelności, stanowiące zabezpieczenie przed rozprzestrzenianiem się płynu w przypadku ewentualnego rozszczelnienia zbiornika,
- betonowe płyty drogowe, pokrywające plac OT, na których znajdują się wszystkie urządzenia technologiczne, wchodzące w skład przewoźnego zestawu wydobywczego (m.in. zbiornik kondensatu węglowodorowego, agregaty prądotwórcze, kontener pompowni metanolu, wolnostojący agregat wody złożowej),
- przenośna taca metalowa podczas napełniania i rozładunku autocysterny wodą złożową, w celu zabezpieczenia podłoża w miejscu połączenia nalewaka z węzłem autocysterny,
- szczelne układy instalacji technologicznych, gazociągu zdawczego oraz rurociągów wody złożowej i kondensatu węglowodorowego,
- sukcesywna wymiana urządzeń energomechanicznych oraz nadziemnych i podziemnych urządzeń służących eksploatacji,
- prowadzenie eksploatacji zgodnie z obowiązującymi przepisami branżowymi i przepisami BHP,
- urządzenia pomiarowe monitorujące pracę instalacji technologicznych oraz rurociągów technologicznych,
- prowadzenie okresowych kontroli i przeglądów terenowych instalacji.

Po zakończeniu eksploatacji gazu na przedmiotowym złożu odwierty będą likwidowane w taki sposób, aby zapewnić pełną szczelność, a w związku z tym brak możliwości przemieszczania się płynów złożowych.

Podczas eksploatacji złoża gazu ziemnego Kramarzędka woda na cele socjalne dowożona jest z OT Tuligłowy. Wody opadowe lub roztopowe z terenu OT Kramarzędka odprowadzane są do szczelnego zbiornika ewaporacyjnego. Ilość wody opadowej nie jest ewidencjonowana. W razie konieczności wody te przekazywane są uprawnionym odbiorcom zewnętrznym i wywożone do oczyszczalni.

Obszar objęty przedmiotowym przedsięwzięciem położony jest (w bardzo małym fragmencie) w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP Nr 430 „Dolina rzeki San”. Obszar złoża położony jest poza terenami szczególnego zagrożenia powodzią, poza ujęciami wód powierzchniowych i wyznaczonymi dla nich strefami ochronnymi, a także poza obszarami zmeliorowanymi.

Jak wynika z zapisów Karty informacyjnej przedsięwzięcia na terenie projektowanego obszaru i terenu górniczego złoża gazu ziemnego „Kramarzędka-1” zlokalizowane są dwa ujęcia wód podziemnych. Jedno z nich studnia S-1 jest własnością ORLEN SA, Oddział

PGNiG w Sanoku, które może stanowić jedno ze źródeł zaopatrzenia w wodę Ośrodka Technologicznego Kramarzówka. Właścicielem drugiego ujęcia jest Gmina Krzywca, stanowi ono źródło zaopatrzenia w wodę dla Zespołu Szkół w Krzywcy.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300), ww. działania będą realizowane w obrębie Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP), tj.:

- „*San od Tyrawki do Olszanki*” o kodzie PLRW20000822379, typ RsWwap (średnia rzeka na podłożu węglanowym), będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest: dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego San w obrębie JCWP (dla łososia); zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych; zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego San w obrębie JCWP (dla troci wędrowniej) oraz dla złagodzonych wskaźników [(benzo(a)piren(w),związki tributyllocyny(w))] stan chemiczny poniżej dobrego, natomiast dla pozostałych wskaźników dobry stan chemiczny. Dla danej JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej, polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych do 2027 r., w zakresie wskaźnika MMI, spowodowane warunkami naturalnymi, a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych i nieproporcjonalnością kosztów; odstępstwo z art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej polegające na złagodzeniu celów środowiskowych w zakresie wskaźników: benzo(a)piren (w),związki tributyllocyny (w). Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj.: PL.ZIPOP.1393.PK.15 Park Krajobrazowy Gór Słonnych, PL.ZIPOP.1393.PK.20 Park Krajobrazowy Pogórza Przemyskiego, L.ZIPOP.1393.OCHK.180 Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu, PL.ZIPOP.1393.OCHK.184 Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu, PL.ZIPOP.1393.OCHK.186 Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu, PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB180001.B Pogórze Przemyskie, PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB180003.B Góry Słonne, PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180007.H Rzeka San, PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180013.H Ostoja Góry Słonne, PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180012.H Ostoja Przemyska, a także PL.ZIPOP.1393.SD.240 Skałka z rybami.
- „*Mleczka Wschodnia do Węgierki*” o kodzie PLRW2000092268819, typ PN (potok lub strumień nizinny), będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest: umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: (fosfor ogólny, 10, MMI); pozostałe wskaźniki – II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny, o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w),benzo(b)fluoranten(w),benzo(g,h,i)perylen(w)] stan chemiczny poniżej dobrego, natomiast dla pozostałych wskaźników dobry stan chemiczny. Dla danej JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych do 2027 r., w zakresie wskaźników – fosforany, fluoranten(w), spowodowane warunkami naturalnymi, a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych i nieproporcjonalnością kosztów. Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj.: PL.ZIPOP.1393.PK.20 Park Krajobrazowy Pogórza Przemyskiego, PL.ZIPOP.1393.OCHK.180 Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu, PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB180001.B Pogórze Przemyskie oraz PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180012.H Ostoja Przemyska.

Przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się w granicach Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego celem środowiskowym jest zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o różnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych oraz zachowanie różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych. Uwzględniając charakter przedsięwzięcia (stanowiącego kontynuację istniejącego wydobywania gazu ziemnego) zastosowaną technologię oraz proponowane działania ochronne dla środowiska gruntowo-wodnego, należy stwierdzić, że przedmiotowe zamierzenie nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia ww. celów środowiskowych.

Zgodnie z ww. Planem gospodarowania wodami, teren przedsięwzięcia położony jest w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 153 (kod: PLGW2000153) i nr 154 (kod: PLGW2000154), będących monitorowanymi częściami wód, w dobrym stanie ilościowym i chemicznym oraz niezagrażonych ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest zachowanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego, bez derogacji. Ponadto, ww. JCWPd zostały zaliczone do obszarów chronionych wyznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.

W świetle zapisów art. 59 ustawy Prawo wodne, celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest: zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem, a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Celem środowiskowym dla obszarów chronionych jest osiągnięcie norm i celów wynikających z przepisów, na podstawie których te obszary chronione zostały utworzone, przepisów ustanawiających te obszary lub dotyczących tych obszarów, o ile nie zawierają one w tym zakresie odmiennych uregulowań (art. 61 ust. 1 ustawy Prawo wodne).

Mając na uwadze rodzaj i skalę przedmiotowego przedsięwzięcia, jego lokalizację, zasięg oddziaływania oraz ww. opisane działania mające na celu minimalizację oddziaływania na środowisko uznano, że zamierzenie nie spowoduje znacząco negatywnych oddziaływań na środowisko gruntowo-wodne. Jednocześnie, przedsięwzięcie nie będzie wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, wyznaczonych dla jednolitych części wód oraz dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE. L. z 2000 r., Nr 327, str. 1, ze zm.).

Projektowany obszar i teren górniczy „Kramarzędka-1” położony jest w granicach Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, funkcjonującego na mocy uchwały Nr XLVIII/999/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2014 r. poz. 1959, ze zm.).

Obszar objęty przedsięwzięciem znajduje się również (w znacznej części) w obrębie korytarza ekologicznego GKPd-3B Pogórze Dynowskie - północny, wyznaczonego w *Projekcie korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce* (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M. 2005), który został zaktualizowany w latach 2010–2012 przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży, celem zapewnienia łączności ekologicznej, zarówno w skali całego kraju jak i w skali europejskiej.

Mając na względzie, iż realizacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z prowadzeniem jakichkolwiek działań inwestycyjnych, czy też dokonania nowych wierceń, nie przewiduje się, aby stanowiło ono istotną barierę ekologiczną na funkcjonalność głównego korytarza ekologicznego, w obrębie którego się znajduje.

Najbliższymi położonymi obszarami Natura 2000 względem granic złoża są: obszar specjalnej ochrony ptaków Pogórze Przemyskie PLB180001 w odległości ok. 0,17 km, specjalny obszar ochrony siedlisk PLH180012 Ostoja Przemyska w odległości ok. 0,17 km oraz specjalny obszar ochrony siedlisk Rzeka San PLH180007. Inne obszary wchodzące w skład sieci obszarów Natura 2000 znajdują się w większych odległościach.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 1 ww. Uchwały na terenie Przemysko – Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Jednak, zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt. 3 ww. ustawy o ochronie przyrody ww. zakaz nie dotyczy realizacji inwestycji celu publicznego. Przepisy art. 6 pkt 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r., poz. 311, ze zm.) definiują *wydobywanie złóż kopalin objętych własnością górnictwem*, jako inwestycje celu publicznego. W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie odstępstwo od zakazów obowiązujących w granicach Przemysko – Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, o którym mowa powyżej. Przedmiotowe przedsięwzięcie, z uwagi na swój charakter i zakres, nie wpłynie w sposób negatywny na pełnione funkcje i cele ochrony Przemysko – Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Rzeźba terenu w rejonie występowania złoża Kramarzówka jest mocno urozmaicona. Występują tu wzniesienia o przebiegu grzbietów z północnego-zachodu na południowy-wschód. Tereny najwyższej położone są w większości niezamieszkałe i pokryte zwartym kompleksem leśnym. Lasy na terenie złoża podlegają administracyjnie Nadleśnictwom: Kańczuga i Krasieczyn. Na terenach leśnych dominują: jodła, buk i sosna zwyczajna. Spośród innych gatunków liczniejsze są: dąb szypułkowy, grab zwyczajny, brzoza brodawkowata i modrzew europejski. W dolinach większych cieków rozciągają się niewielkie fragmenty lasu łąkowego. Na granicy lasu z polami występuje licznie śliwa tarnina.

Na terenie projektowanego obszaru i terenu górnictwa „Kramarzówka-1” znajdują się zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków województwa podkarpackiego oraz stanowiska archeologiczne.

Biorąc pod uwagę rodzaj, skalę oraz zakres planowanego zadania, polegającego na eksploatacji złoża, za pomocą istniejących odwiertów i urządzeń, stwierdza się, że planowane przedsięwzięcie nie będzie wiązać się ze znaczącym oddziaływaniem na elementy przyrodnicze środowiska, w tym na przedmioty ochrony ww. obszarów Natura 2000, ich integralność oraz spójność sieci Natura 2000. Przedsięwzięcie, nie wymaga zatem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, w tym oceny oddziaływania, o której mowa w art. 6.3 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie zezwala na przeprowadzenie czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych, decyzje te wydawane są w odrębnych postępowaniach i mają inny charakter, dlatego też w przypadku, gdy realizacja przedsięwzięcia będzie wiązać się z łamaniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową, konieczne będzie uzyskanie stosownych zezwoleń, o których mowa w art. 56 ww. ustawy o ochronie przyrody.

Uwzględniając, iż planowane zadanie będzie stanowiło kontynuację, dotychczas prowadzonej działalności eksploatacyjnej, a jego realizacja nie przewiduje wprowadzenia nowych elementów w zakresie wydobywania i transportu gazu ziemnego, można uznać, iż dalsze funkcjonowanie projektowanego obszaru i terenu górnictwa „Kramarzówka-1”, nie wpłynie na krajobraz tego terenu. Obiekty górnicze służące do prac eksploatacyjnych, występują na tym terenie od lat i są trwale wpisane w lokalny krajobraz.

Uwzględniając, iż funkcjonujące instalacje są wykonane z materiałów przystosowanych do zmiennych temperatur, posiadających odpowiednie atesty, a kontynuowanie eksploatacji, będzie zgodne z obowiązującymi przepisami branżowymi (w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, ratownictwa górnictwa), gwarantującymi szczelność układu, nie przewiduje się wpływu realizacji przedsięwzięcia na lokalny i globalny klimat.

Z uwagi na brak nowych działań inwestycyjnych dalsza eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie się wiązała z powstawaniem oddziaływań skumulowanych z innymi przedsięwzięciami realizowanymi i zrealizowanymi, znajdującymi się na terenie, na którym planuje się eksploatację gazu ziemnego oraz w obszarze jego oddziaływania.

Awaria w czasie eksploatacji złoża gazu ziemnego może wystąpić, np. w przypadku uszkodzenia instalacji technologicznej, zerwania lub uszkodzenia głowicy odwiertu. gazowego. Prawdopodobieństwo wystąpienia takiego zdarzenia jest znikomo małe ze względu

na wysoki współczynnik bezpieczeństwa zainstalowanych urządzeń, ogrodzenie terenów przyodwiertowych, nadzór nad pracą zainstalowanych urządzeń (monitoring oraz kontrola pracowników kopalni). Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertnicznymi (Dz.U. 2014 poz. 812) określa minimalną odległość odwiertów od obiektów budowlanych. Wymagania te są istotne z punktu widzenia ochrony środowiska oraz zdrowia i bezpieczeństwa ludzi.

Zdarzeniem o charakterze poważnej awarii może być także znaczne uszkodzenie gazociągów i w następstwie tego niekontrolowany wypływ gazu ziemnego do atmosfery, prawdopodobieństwo takiej sytuacji jest jednak niewielkie.. Odcinki gazociągów są objęte ograniczeniami w wykorzystaniu terenu wzdłuż gazociągów. Zgodnie z przepisami dotyczącymi sieci gazowych musi zostać zachowana tzw. strefa kontrolowana, co zabezpiecza je przed przypadkowym uszkodzeniem. Eksploatowane gazociągi spełniają wymogi Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. 2013 poz. 640).

Prawidłowo prowadzona eksploatacja złoża gazu ziemnego Kramarzówka nie niesie potencjalnie zagrożenia dla środowiska naturalnego. Wydobywany gaz ziemny ze złoża Kramarzówka jest gazem wysokometanowym, bez szkodliwych domieszek, a stosowana technologia sprawia, że w czasie normalnej eksploatacji, z zachowaniem elementarnych zasad reżimu technologicznego, nie występują zagrożenia zanieczyszczenia środowiska, tj. wód podziemnych, powierzchniowych i gleby. Prowadzony w obrębie ośrodków zbioru gazu monitoring pracy urządzeń oraz instalacji technologicznych gwarantuje bezpieczną eksploatację złoża i rejestruje ewentualne zaburzenia reżimu technologicznego, zabezpieczając i chroniąc środowisko przed potencjalnymi zagrożeniami. Na wypadek zaistnienia awarii, w celu zminimalizowania rozmiarów i szybkiego usunięcia jej skutków ORLEN S.A. Oddział PGNiG w Sanoku posiada, zatwierdzony przez Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego „*Plan operacyjny usuwania skutków awaryjnego zanieczyszczenia wód, gleby i powietrza atmosferycznego na terenie działania Oddziału*”, który określa przedmiot, zakres i sposób postępowania w celu usuwania skutków zanieczyszczenia środowiska.

Na wypadek wystąpienia zanieczyszczenia środowiska na terenie złoża, każda jednostka posiada własne zaplecze materiałowo-sprzętowe, wyposażone m.in. w: rękawy, maty absorpcyjne, sorbent, dyspergent, zbiorniki na zebrane zanieczyszczenia, opaski uszczelniające na rurociągi.

Dalsza eksploatacja gazu ziemnego ze złoża Kramarzówka nie stwarza ryzyka wystąpienia katastrofy budowlanej. Eksploatacja gazu ziemnego nie jest przedsięwzięciem wrażliwym na zmiany klimatu, w tym na mogące zaistnieć klęski żywiołowe związane, np. z nawałnymi opadami, powodzią, huraganami.

Po przeanalizowaniu zakresu planowanego przedsięwzięcia oraz zidentyfikowaniu jego oddziaływań na środowisko i ich skali nie stwierdzono możliwości wystąpienia oddziaływań transgranicznych. Z tych względów w przedmiotowej sprawie nie było konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie oddziaływań transgranicznych, o jakich mowa w art. 104 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i określenia uwarunkowań związanych z takimi oddziaływaniami w treści niniejszej decyzji.

Z przeprowadzonego postępowania, w tym analizy całości zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie oraz przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wynika, że sposób eksploatacji przedsięwzięcia, przy zachowaniu metod prowadzenia prac oraz rozwiązań technologicznych określonych w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz charakterystyce przedsięwzięcia pozwoli na dotrzymanie obowiązujących standardów jakości środowiska, w tym zdrowia ludzi na obszarze w zasięgu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie przepisów przywołanych w podstawie prawnej, orzeczono jak w osnowie.

Pouczenie

1. Integralną częścią niniejszej decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia, stanowiąca szczegółowy opis przedsięwzięcia.
2. Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.
3. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załącznik do decyzji:

Charakterystyka przedsięwzięcia

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Sławomir Serafin

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. Pan Maciej Nowakowski - Pełnomocnik ORLEN S.A z/s w Płocku. - Oddział Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie,
adres do korespondencji: ORLEN S.A., Oddział Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie,
Dział Ochrony Środowiska, ul. Sienkiewicza 12, 38 – 500 Sanok
2. Strony postępowania za pośrednictwem strony internetowej i Tablicy ogłoszeń RDOŚ w Rzeszowie, al. Józefa Piłsudskiego 38, 35 – 001 Rzeszów
3. Burmistrz Miasta i Gminy Dubiecko, w związku z art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
4. Wójt Gminy Krzywca, w związku z art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
5. Burmistrz Pruchnika, w związku z art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
6. Wójt Gminy Rożwienica, w związku z art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Do wiadomości:

1. Dyrektor Zarządu Zlewni w Przemysłu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, ul. Wybrzeże Ojca Św. Jana Pawła II 6, 37-700 Przemyśl
2. WOOŚ, aa